

Van de voorzitter

De laatste dagen kunnen we genieten van lekker warm weer en dat het steeds langer licht is. De lente is volop in aantocht. Iedereen kruipt weer wat uit zijn schulpje/stulpje. Het buitenleven klinkt daarbij als een aantrekkelijk avontuur.

Als je echt geen dak boven je hoofd hebt, kan je natuurlijk ook wel genieten van het betere weer maar de onzekerheid en ongeborgenheid blijft wel. Je kan niet 's avonds je terugtrekken en hebt geen bescherming als het weer omslaat of er onrust is.

We vinden het als bestuur ook belangrijk om blijvend aandacht te vragen voor de mensen op straat en het werk dat onze straatpastor kan doen. We zoeken daarbij steun bij een breed netwerk van ondersteunende kerken en individuele donateurs. Om dat goed te kunnen doen zijn we nu als bestuur te klein. Daarom doen we graag een beroep op je: heb je hart voor de mensen op straat en wil je graag ons werk ondersteunen, overweeg dan ook of je kunt deelnemen aan ons bestuur. De taken zijn goed te overzien en het kan ook een mooie kans zijn om wat bestuurlijke ervaring op te doen. Wat vragen we concreet: één of twee personen die een paar van onderstaande taken kan oppakken:

- onze post/mailbox bijhouden
- fondsen aanschrijven voor financiële ondersteuning
- contact onderhouden met de ondersteunende kerken (een aantal kerken heeft daarvoor een eigen ambassadeur)
- website bijhouden
- evt. deelnemen aan een bestuurstraining bij Netwerk DAK

Heb je interesse of vragen, neem dan contact met ons op via bestuur@ooginoogpastoraat.nl. Vrijblijvend. Je zit echt niet meteen ergens aan vast.

Van de penningmeester

De eerste jaarrekening is opgemaakt! En dat betekent dat we stil hebben gestaan bij wat er zich het afgelopen jaar allemaal ontwikkeld heeft. We zijn onder de indruk van de toenemende (financiële) ondersteuning die we krijgen, zowel van kerkgemeenschappen maar zeker ook van individuele donateurs. We worden geraakt door jullie betrokkenheid en we zijn dankbaar voor het werk wat de straatpastor kan en mag doen. Voor wie het interessant vindt: de stukken zijn te lezen op de website www.ooginoogpastoraat.nl.

Vanaf deze maand kunnen we onze staatpastor voor twee dagen per week aan het werk zetten. Langzaamaan kan Gerdien haar (net)werk uit gaan breiden en meer uren 'op straat' doorbrengen.

Uiteraard blijven we voor een groot deel nog afhankelijk van fondsen. We zouden heel graag verder uitbreiden, hiervoor hebben we echt nog wat meer mensen nodig die het bestuur willen versterken. We roeien met de riemen die we hebben, er blijven dus ook een aantal dingen liggen. Af en toe komt er een vraag van Gerdien of we kunnen ondersteunen bij een financiële vraag van één van 'haar' mensen. Hier willen we graag verder over nadenken. Wat kan wel, wat kan niet, waar liggen de grenzen voor ons als kleine Stichting?

Boeiend om op te reflecteren, denkt u met ons mee?

Van de straatpastor

Terwijl de temperaturen langzaam weer wat omhoog kruipen, kijk ik in deze nieuwsbrief terug de afgelopen maanden en op de koude periode die achter ons ligt. Als straatpastores hoeven we met Kerst eigenlijk zelf niet zoveel te organiseren, we kunnen zo aanschuiven bij alles wat door veel vrijwilligers aangeboden wordt. Het voelt best dubbel: Kerst is voor veel dak- of thuisloze mensen een moeilijke periode en het is fijn dat er juist dan ook aan hen wordt gedacht. Tegelijk is het niet minder moeilijk om ook de rest van het jaar dakloos door te moeten komen. Soms probeer ik mensen wel eens uit te dagen om (ook) met oud-en-nieuw iets te organiseren. Of met Valentijnsdag bijvoorbeeld...

Praatje VVAO

Eén van de initiatieven voor een kerstactiviteit kwam van een vrouwenvereniging. Aan ons werd gevraagd wat wenselijk zou zijn. Samen hebben we bedacht om goodiebags uit te delen bij inloophuis 't Hemeltje. Rob en ik hebben, na een heerlijke maaltijd, uitgebreid over ons werk mogen vertellen en veel vragen kunnen beantwoorden. De dames zijn hierna aan de slag gegaan en hebben zo'n 75 big shoppers kunnen vullen met kleding, verzorgingspullen, handschoenen, ondergoed, sokken en lekkers.

Vakantieweek

In de eerste week van januari wordt er vanuit Stichting Straatzaken (voorheen de Vincentius Vereniging) een vakantieweek georganiseerd voor mensen die door verschillende omstandigheden zelf niet op vakantie kunnen. Deelnemers worden vijf dagen lang verwend met ontspannende uitjes en activiteiten, heerlijke maaltijden en persoonlijke aandacht. De week wordt altijd afgesloten met een gezamenlijke lunch, waar we als straatpastores ook voor worden uitgenodigd. Mooi om zoveel blije en dankbare gezichten aan tafel te zien, hun enthousiaste verhalen aan te mogen horen. Betekenisvolle en dierbare herinneringen worden hier gemaakt!

Gemeenteraad

Ik heb aan twee initiatieven van de gemeenteraad mogen deelnemen. Bij de één hebben we als maatschappelijke organisaties mee mogen denken in hoe we beter kunnen zorgen voor mensen met onbegrepen gedrag en wat er nodig is om in sommige gevallen het systeem mee te laten bewegen daar waar mensen er in vast lijken te lopen.

De andere bijeenkomst bleek een wederzijdse verrassing: een bijzondere kennismaking tussen verschillende politieke partijen en diverse geloofsgemeenschappen. Een onverwacht flinke opkomst welke een mooie kleur heeft gegeven aan de waardevolle betekenis die de geloofsgemeenschappen geven aan twee van de nieuwe stadsdoelen van 040: In het Eindhoven van de toekomst 'zien we elkaar en voelen we ons thuis', 'is het leefbaar en veilig'.

Winternood

Wanneer de (gevoels)temperatuur twee dagen achter elkaar kouder is dan 0°C, mogen alle dakloze mensen overnachten in de winternoodopvang. Dit geldt dus ook voor mensen die normaal gezien geen recht hebben op maatschappelijke opvang (denk aan arbeidsmigranten, stateloze- of illegale mensen). Wanneer het kouder voelt dan -5°C,

gaan straatwerkers actief op zoek naar mensen die buiten slapen en proberen hen te motiveren om toch binnen te gaan slapen. Wanneer het kouder voelt dan -10°C, kunnen mensen waar nodig door politie gedwongen worden. In de praktijk kiezen mensen er om verschillende redenen toch voor om buiten te blijven. Vaak begrijp ik het ook wel. Met 10-12 mensen op één slaapzaal, op een lage stretcher, onder toezicht van beveiligers en met snurkende of onrustige slapies om je heen, word je niet perse uitgerust wakker. Als je überhaupt al geslapen hebt. Dan heeft een plekje in een parkeergarage, met een aantal 'vertrouwde' mensen om je heen, toch vaak de voorkeur. Is het toch uitnodigender om zelf te kunnen bepalen wat en wanneer je eet, hoe laat je gaat slapen of hoe en wanneer je weer wakker wordt. Van de brommende stem van een beveiligers of van de fluitende vogeltjes... Ik snap niet hoe mensen het doen, met -10 buiten slapen, maar ik begrijp het denk ik wel. Zeker wanneer de regen met bakken uit de hemel valt, maar het boven 0 is en de deuren van de winternood dicht blijven. Dan is een eigen plekje, al is het buiten onder een brug, wel jouw eigen plekje, zonder draaideur...

Stagedag

Samen met mijn 'collega' van de pilot voor arbeidsmigranten van het Leger des Heils, heb ik drie jonge mannen een dag mee mogen nemen voor een snuffelstage. We zijn gestart bij de pilot, waar Carola, haar collega en één van de beveiligers hen hebben verteld wat zij kunnen betekenen voor arbeidsmigranten die hier zijn vastgelopen. Hierna mochten ze een kijkje nemen in de nachtopvang, die tegenover de pilot zit. Het maakte wel indruk om te beseffen dat je eigenlijk geen privéruimte meer hebt op het moment dat je afhankelijk bent van dit soort hulp. Met één van de jongens had ik eerder in de week al worstenbroodjes gehaald bij de Jumbo om de hoek (met dank voor de sponsoring #JumboGerretsonplein), deze

hebben ze afgebakken en uitgedeeld bij inloophuis 't Hemeltje.

De meeste indruk maakte het echte werk op straat: we zijn op bezoek geweest bij twee mensen die in een tentje wonen wat ze net hebben moeten verplaatsen, omdat de eerste plek teveel rommeloverlast gaf. Ze waren niet 'thuis', maar alleen al met het idee van het zo opgejaagd moeten leven en met de modder nog aan de schoenen, hebben deze jongens een stukje mogen zien van deze rauwe kant de samenleving.

Jubileum Trainingscentrum Kor Schippers

De basis van het werken vanuit de presentiebenadering, ligt in het ervaringsleren van exposure: je, zonder oordeel, op laten gaan in de context van het werkveld. Je laten ontvangen door de plek waar je bent: wat zie je, wat voel je, wat hoor je, wat ruik je? Zonder er meteen iets van te vinden, maar wel proberen te voelen wat het met je doet. Dat laatste zegt namelijk iets over jezelf, jouw biografie. Jouw mensbeeld, wereldbeeld en/of Godsbeeld. Het roept ongemak op en legt vaak onze kwetsbaarheid bloot. Ik weet het even niet... 15 Jaar geleden maakte ik kennis met de trainers/supervisors van het Trainingscentrum Kor Schippers. Voor mij de start van een enorme persoonlijke groei en een betekenisvolle verdieping van mijn (Christelijke) identiteit. Wat een feestje dat zij hun 25-jarig jubileum mochten vieren! Met een korte exposure door de Rotterdamse wijk Bloemhof, een creatieve groepsreflectie daarop, overheerlijke hapjes en de ontmoetingen met inspirerende collega's, ben ik opnieuw onder de indruk geraakt van hoe onmisbaar deze plek, de kennis van deze mensen en deze warme gemeenschap is voor onze samenleving. Op naar de volgende 25 jaar! <https://korschippers.nl/>

Jubileum Thomas van Villanova

In 2026 viert het Fonds Thomas van Villanova haar 80-jarig bestaan. Zij viert dit door elke maand met en door één van de organisaties die zij ondersteunt een passende activiteit te organiseren. De maand februari was voor het straatpastoraat: een diner voor zo'n 100 dak- of thuisloze mensen in de Catharinakerk. De heerlijke Surinaamse maaltijd van Stichting Soep&Co (<https://www.soep-co.nl/>), de live muziek van 'Bebizzy', een ontmoetingsplek in Helmond (<https://bebizzyhelmond.nl>) en een goed gevulde goodierugtas, hebben weer een sprankje hoop kunnen brengen, daar waar dat soms niet meer mogelijk lijkt te zijn. <https://www.thomasvanvillanova.nl/>

Flixbus

Een aantal weken geleden ontmoette ik een man bij inloophuis 't Hemeltje. Hij kwam uit Italië en was op zoek naar onderdak. Werk had hij zo goed als geregeld, alleen nog een adres. Daarbij mocht hij nog maar nacht in de winternoodopvang slapen, want de dag erna zou het weer boven de 0°C zijn. Ik heb mijn collega van de pilot gebeld met de vraag of zij iets zouden kunnen betekenen voor hem. Twee dagen later hoorde ik van haar dat hij behoorlijk in de problemen zou kunnen komen als hij zou gaan werken hier. En zijn werkgever ook. Hij had namelijk een niet-Europese nationaliteit en een 'beschermde status' in Italië. Als hij in Nederland zou blijven, zou hij die status verliezen en zowel hier als daar illegaal worden. Nadat deze boodschap goed was ingedaald bij de man, gaf hij aan terug te willen naar Italië. Hij heeft alleen geen middelen om voor een ticket terug te betalen. Zowel mijn collega als ik hebben vervolgens binnen ons netwerk gezocht naar een oplossing. Eén van de organisaties, verantwoordelijk voor de zorg en/of terugkeer van arbeidsmigranten, gaf aan niet te kunnen helpen, omdat hij geen Europese nationaliteit heeft. Een andere organisatie was die dag niet telefonisch bereikbaar. Weer een andere organisatie wist het niet zo goed en kon pas de volgende dag overleggen. Hierop heb ik mijn penningmeester gebeld en gevraagd of wij als Stichting hier iets in kunnen betekenen. Het ging tenslotte om een bedrag van +/- € 70,-. Wat zou er gebeuren als ik op een zondag met de pet rond zou gaan? We hebben besloten om de man deze keer te helpen, maar we hebben ook afgesproken om hier in het vervolg goed over na te denken. Hoe gaan we als Stichting zorgvuldig om met het geld dat we krijgen van onze donateurs?

Het was ook een risico. Gaat hij wel echt terug? Het blijft een vertrouwen op 'gut-feeling'. Inschatten en aanvoelen of iemand geen misbruik maakt of niet op het laatste moment

toch en andere keuze maakt... Ik heb geleerd om uit te gaan van het tot op zekere hoogte bedonderbaar kunnen zijn. Stel dat 'een broodje aap verhaal' toch waar blijkt te zijn... Sommige verhalen lijken te mooi of te heftig om te geloven. En soms zijn ze ook erg goed verzonnen. Kunnen we er achteraf samen hard om lachen. Maar wat nou als het wel waar is. Als iemand domweg echt veel pech heeft gehad of er een opeenstapeling van (systeem)fouten of situaties iemand totaal heeft klemgezet. Wat betekent het voor de ander, maar ook voor onszelf, als we uitgaan van vertrouwen in plaats van wantrouwen, het goede in plaats van kwade bedoelingen?

De dag nadat ik het Flixticket heb gekocht, kreeg mijn collega een berichtje binnen: Ik ben veilig aangekomen in Italië. Ik ben enorm blij dat ik de mogelijkheid heb gekregen om terug te gaan en dat er mensen zijn geweest die mij daarbij ondersteund hebben. Dank je wel.

Gespot op de kast bij de pilot van het Leger des Heils